

INTERMEZZO

Mert Yeşilmenderes

mertyesilmenderes@hotmail.com

Lübeck'te Silke Avenhaus İle Bir Akşamüstü

Alman piyanist Prof. Silke Avenhaus resmi olarak öğrenci statüsünde ustalık sınıfına katıldığım son müzisyendi. Geçtiğimiz Ocak ayında kendisiyle yaptığımız oda müziği derslerinden birkaç hafta sonra mezun olmuşum. Aslında mezuniyet resitalimi çoktan çalmıştım ve okulun son haftalarıydı. Çok yorucu ve stresli zamanlar geçirdiğim için daha fazla yorulmayı da pek istemiyordum. Yine de hocamın "Bence son bir fırsatın varken Avenhaus ile çalış" tavsiyesi üzerine ustalık sınıfına katılmaya karar verdim. İyi ki de katılmışım. Yaklaşık 15 yıldır Münih'te hocalık yapan ve aktif konser kariyerini sürdüren Silke Avenhaus, Lübeck'teki okulumuzda birkaç yıldır devam eden oda müziği profesörü açığını (çeşitli sebeplerden yeni profesörlük kadrosu bir türlü açılmadı) da kapatıyor. Konuk profesör olarak her dönem ikişer kez gelip çeşitli oda müziği gruplarıyla ders yapıyor. Tesadüfen bizim de derslerimizden bir tanesine Kuzey Almanya Radyosu (NDR) ekibi konuk olmuş ve bizimle kısa röportajlar yapmıştı. Bu vesileyle kendisiyle yakınlaşma imkanı bulmuş, bol bol sohbet etmiştik. Amatörce de olsa tam bir gazetecilik ruhuyla hareket ederek Bu samimiyetimizi bir röportaja dönüştürmeliyim diye düşündüm ve bu teklifimi memnuniyetle kabul etti. Birkaç hafta önce yine Lübeck'te uzun bir ders gününün ardından buluşarak keyifli sohbetimizi gerçekleştirdik. Her zaman olduğu gibi sizlerin de keyifle okumanızı diliyorum...

Sevgili Prof. Avenhaus, ben söyleşilerimde soruları genellikle geçmişten günümüze doğru mantıklı bir sıralama içerisinde yöneltmeyi tercih ediyorum. Söyleşilerin okuyanlar için mümkün olduğunca akıcı ve takip etmesi kolay olması gerektiğini düşünüyorum. Sizinle olan sohbetimizde de bu yöntemden şaşmayarak en baştan başlamak isterim. Müzikle ve piyanoyla olan ilişkiniz nasıl başladı? Biraz çocukluk yıllarınızdan söz eder misiniz?

Aslında pek müzikal olmayan bir aileden geliyorum. Müziksever bir aileydik ama içimizde hiç müzisyen yoktu. İstisnai

olarak büyükbabam profesyonel anlamda piyano eğitimi almak ve piyanist olmak istemiş. Maalesef araya savaş yılları girince bu hayalini gerçekleştirememiş. Yine de piyanoya olan sevgisi hep devam etmiş. Bu sayede kimse müzikle uğraşmadığı halde evimizde kuyruklu bir piyano vardı. Piyanoya beş yaşında kendi kendime başlamışım. Ailemin anlattığı kadarıyla büyükbabamın herhangi bir yönlendirmesi veya zorlaması olmamış. Tamamen kendi isteğim ve özgür irademle uzun saatler piyano başında otuyordum. İlgimin giderek arttığını gördükten sonra ders aldirmaya karar vermişler. Sanırım müziğe başlamanın en doğal yolu da bu. Herhangi bir baskı veya

2500 rakımlı Eğriçayır yaylasında arıcılık yapıyoruz.

Sınırlı üretim ve ailemizden miras arıcılık birikimimizle, bu nadir balın efsanevi lezzetini ve aromasını koruyoruz.

www.egricayir.com/tr

[egricayir.com](https://www.facebook.com/egricayir.com)

[/egricayirbal](https://twitter.com/egricayirbal)

[/egricayirbal](https://www.instagram.com/egricayirbal)

yönlendirme olmaksızın kendiliğinden ilk adımı atmak ve devamını getirmek. Bu sayede uzun yıllardır tüm zorluklarına ve stresine rağmen çalıştığımı ve müzik yapmaya devam ettiğimi düşünüyorum.

Öğrencilik yıllarınız nasıl geçti? Eğitim aldığınız okullardan ve öğretmenlerden de bahseder misiniz?

Profesyonel anlamda piyano eğitimime Münih Müzik ve Tiyatro Yüksekokulu'nda (Hochschule für Musik und Theater München) Pre-College öğrencisi olarak başladım. Bianca Bodalia ve Klaus Schilde ile çalıştım. Lisans eğitimime de burada devam ettim. Teknik ve müzikal temellerimi attığım verimli yıllardı. Fakat bir süre sonra Münih'ten çıkmam gerektiğini hissettim. Başka dünyaları da keşfederek bağımsızlığımı kazanmak, kendi sanatsal kimliğimi yaratmak ve kendi müzikal sesimi

bulmak istiyordum. 21 yaşında Amerika'ya gitmeye karar verdim.

Eğitimime Bloomington'da bulunan Indiana Üniversitesi'nde devam ettim. György Sebök ve Sandor Vegh gibi tanınmış ve iyi hocalarla çalıştım. Sanatsal anlamda serbest kalarak kendimi bulduğum ve geliştirdiğim çok verimli yıllardı. Münih'te geçirdiğim görece kalıplı yıllardan sonra Indiana'nın özgür ve vahşi ruhu beni her anlamda çok iyi dengeledi.

Amerika ve Avrupa'yı müzik eğitimi açısından karşılaştıracak olursanız hangi noktalar dikkatinizi çeker?

Amerika o yıllarda Avrupa'ya kıyasla genel anlamda daha sistemsizdi. Gemi iyi ve başarılı hocaların bireysel çabalarıyla yürüyordu diyebilirim. Kurumsal başarılarından ya da belirli ekollerden söz etmek mümkün değildi.

Bell'i incelemek için QR kodu okutunuz.

IKSV **BIENAL** İSTANBUL BIENALİ 2022 AYDINLATMA SPONSORU **TEPTA**

TEPTA 30.yıl
AYDINLATMA

Nispetiye Mah. Aytaç Cad. No: 24 Kat: 1-2-3 1. Levent - İstanbul / 0212 279 29 03

Günümüzde bu durum biraz daha dengeli gibi görünüyor. Amerika'daki okulun teknik imkanları o zamanlarda bile çok iyiydi. İstedığımız zaman iyi piyanolu odalarda sınırsızca çalışabiliyorduk. Almanya'da bu imkanlar yetersiz demek istemiyorum ama Amerika kadar gösterişli olmadığı aşikar. Tabii ki bu kıyaslamaları yaparken okulun ücretli olduğunu da unutmamam gerekiyor. Gerçekten pahalı bir okuldu ve bu sayede sunulan imkanlar da çok iyiydi. Ancak çeşitli burslar kazanarak oradaki eğitimimi tamamlayabildim. Sürekli olarak eyalet içerisinde konser verme imkanı da buluyorduk. Mesleki yaşama hazırlanmamız açısından çok iyi bir hazırlık platformuydu aynı zamanda.

Zannediyorum bir dönem piyanist Sir Andras Schiff ile de yollarınız keşişti ve birlikte çalıştınız. Size nasıl etkileri oldu bu efsane müzisyenin?

Sir Andras Schiff ile henüz Amerika'ya gitmeden önce tanışmış ve özel olarak çalışmışım. O yıllarda herhangi bir üniversitede resmi olarak ders vermiyordu. Şimdilerde Berlin'de bulunan Barenboim Said Akademisi'nde birkaç öğrencisi var diye biliyorum. Ben o zamanlar kapısını özel olarak çalmak zorunda kalmışım. Çalışmalarımız gerçekten çok ilham vericiydi. Derslerde bol bol çalarak gösterir ve kendini çalarak ifade etmeye çalışırdı. Yerleştirmek istediği müzikal fikirleri ve ses renklerini en iyi bu yöntemle aktarabileceğini düşünüyordu ve çok da etkili oluyordu. Teknik açıklamalara veya pedagojik bilgilere değil, müzikal duyuş ve estetik algıya önem veren bir yaklaşımı vardı. O kadar özel bir ruha ve auraya sahip bir müzisyen ki, düşüncelerini pek fazla kelimeye dökme ihtiyacı duymaz. Zaten neyi ifade etmek istediğini bir şekilde hissederek anlarsınız. Karşısındaki öğrenciyi çeşitli argümanlarla ikna etmeye çalışmasına da gerek kalmıyordu. Zaten söylediği her şeyin iyi müziğe hizmet edeceğini hissediyor ve biliyorduk. Schiff ile çalışmayı kendini doğal bir müzikal akışın içerisinde bırakmak olarak ifade edebilirim. Ancak karşısındaki

öğrencinin de onun bu yaklaşımına uyum sağlayabilecek müzikal seviyede ve teknik donanımında olması gerekiyor.

Albüm arşivinize baktığım zaman çok çalışkan olduğunuzu düşünmüştüm. Bugüne dek 40'ın üzerinde CD çalışmanız olmuş. Bir Grammy adaylığınız bile bulunuyor. Kayıt yapmak sizin için neden bu kadar önemli?

Açıkçası kariyerimin başlarındaki projeleri geri çevirmem mümkün değildi. Çok iyi firmalardan çok iyi teklifler geliyordu ve bu fırsatları iyi değerlendirmem gerektiğini biliyordum. O yıllarda albüm çalışmaları sesini duyurabilmen açısından çok önemliydi. YouTube veya Spotify gibi dijital platformlar yoktu.

Radyolarda CD'lerin çalınması tanınırlığın artması açısından gerekliydi. Yani CD çıkarmak sanatçılar için bir zorunlulukta diyebilirim. Örneğin ben büyük yarışmalara hiç katılmadım. Yarışma dereceleriyle kariyer basamaklarını çıkmak ve isim yapmak bana uygun bir yol değildi. Bu açığı da bir şekilde kapatmam gerekiyordu. Devamlı olarak yeni eserler öğrenmem ve kayıt psikolojisiyle çalışmam açısından da çok faydasını gördüm. Bir programı kayıt stüdyosu için hazırlamak normal konserler için hazırlamaktan çok daha farklı bir süreçtir. Özel bir hassasiyet ve titizlik gerektirir. Mutlaka repertuvarıma almak ve arşivlemek istediğim programlar da vardı. Bu tarz projeleri daha ziyade kendi mutluluğum için yaptım diyebilirim.

CD ve DVD'lerin yerini yavaş yavaş dijital platformlara bıraktığı bir çağda yaşıyoruz. Siz de yeniliklere ayak uydurmak adına kendinize yeni yollar arıyor musunuz?

Bu durum benim için biraz can sıkıcı. Her ne kadar gelişmelere ayak uydurmam gerektiğini hissetsem de CD'lerden vazgeçmem pek kolay değil. Eski alışkanlıkları ve bakış açılarını değiştirmek çok zor. Sosyal medya kesinlikle bana uygun değil, bundan eminim. YouTube'a biraz daha sıcak bakıyorum.

Stoneline doğanın kalbinde milyonlarca yılda oluşan doğal taşları mekanlarınızda birer başyapıta dönüştürüyor.

Ama oraya da konserlerden sadece kısa kesitler koyulmasını rica ediyorum. Tabii ki internette benimle ilgili her veriyi kontrol etmem veya müdahale etmem mümkün değil. Ama mümkün olduğunca prensiplerime bağlı kalmaya çalışıyorum. Sanırım bu konularda biraz eski kafalıyım...

Kariyerinizi tek bir forma bağlı kalmadan çok yönlü olarak şekillendirdiğiniz dikkatimi çekti. Solo resitaller, orkestra eşlikli konserler ve elbette oda müziği... En çok hangisine kendinizi yakın hissediyorsunuz?

Oda müziği yapmayı gerçekten çok seviyorum. Farklı müzisyenlerle olan fikir alışverişini ve keyifli geçen prova süreçlerini çok seviyorum. Bu biraz da benim karakterimle alakalı sanırım. Devamlı olarak kendi başıma çalıştığımda bir süre sonra yaratıcılığımın ve konsantrasyonumun azalmaya başladığını hissediyorum. Bir gün Macar kemancı bir arkadaşım bir provamız

esnasında Macarlar'a özgü çok hoş bir söz söylemişti: "Macarlar yalnız başınayken düşünemez." Sanırım bu söz beni de çok iyi ifade ediyor. Farklı müzisyenlerle bir araya geldiğim zaman yaratıcılığımın arttığını hissediyorum. Solo çalmanın güzel tarafı ise kişinin kendini o andaki doğal akışa bırakabilmesi. Bu deneyimi de çok seviyorum. Oda müziği partnerlerinin sebep olabileceği olası aksiliklerde bazen müziğin doğal akışı biraz bozulabiliyor. Orkestra eşlikli konserler ise bu ikisinin birleşimi ve benim için sanırım en ideal olanı. Özellikle iyi bir orkestra şefiyle çalışırsanız hem solist olarak özgürce kendinizi ifade edebiliyorsunuz, hem de bir nevi daha büyük bir toplulukla oda müziği yapmış oluyorsunuz.

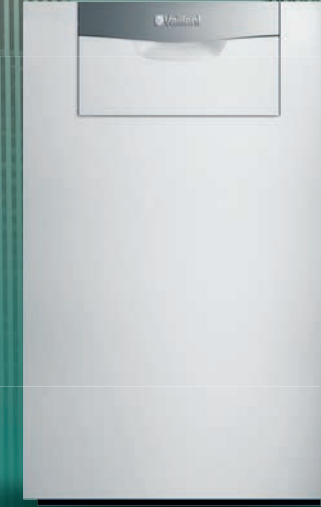
Repertuarınızı ve konser programlarınızı şekillendirirken nelere dikkat ediyorsunuz? Kendinizi özellikle yakın hissettiğiniz besteciler var mı örneğin?

Programları oluştururken farklı faktörler

www.andante.com.tr // Ekim 2022 - Sayı 192

BUGÜNDEN

**Az yer kaplar,
çok performans sağlar.**

Kazanınız hem az yer kaplasın hem çok performans sağlasın istiyorsanız, yer tipi Vaillant ecoCRAFT kazanlar tam size göre.

- Esnek döküm eşanjör
- Geniş modülasyon aralığı
- Kaskad bağlantı ile 1960 kW'ya varan kapasite imkânı.
- Entegre pre-mix brülör

0 850 222 2 888
www.vaillant.com.tr

 Vaillant

devreye giriyor. Elbette çok sevdiğim birkaç besteci var. Schubert bunlardan bir tanesi. Birçok oda müziği ve solo piyano eserini çalıştım. Birbiriyle uyumlu bestecilerin eserleriyle oluşturduğum temalı programlar da oluyor. Özellikle festivallerde çeşitli yıl dönümlerine ithafen belirli bestecilerin eserlerini çalmamız talep edilebiliyor. Örneğin geçenlerde kadın besteciler temalı birkaç konserim olmuştu. Son zamanlarda çok yapıldı ama yine de iyice derinine inilmeli diye düşünüyorum. Çünkü keşfedilmeyi bekleyen birçok güzel eser var.

Birkaç yıl önce Schubert'in ünlü Alabalık Beşlisi'ni oldukça farklı bir şekilde yapmıştık. Tema ve Varyasyonlar formunda büyük bir piyanolu oda müziği eseridir biliyorsunuz. Beş çağdaş besteciye kendi stillerinde ikişer varyasyon yazmalarını rica ettik ve onları da Schubert'in varyasyonlarına karışık şekilde ekledik. Geçmişle günümüzün harmanlandığı çok değişik bir proje olmuştu. Kısacası program fikirleri çeşitli şekillerde oluşuyor diyebilirim.

Biraz da eğitimci yönünüzden bahsetmek isterim. Uzun yıllardır mezunu olduğunuz Münih Müzik ve

Tiyatro Yüksekokulu'nda profesör olarak piyano dersleri veriyorsunuz. 2021 yılından beri de Lübeck Müzik Yüksekokulu'nda konuk profesör olarak her dönem oda müziği dersleri veriyorsunuz. Neden konserleriniz yeterince yoğun olduğu halde hocalık da yapıyorsunuz? Hem de iki ayrı okulda birden?

Ders vermeyi çok önemli buluyorum, çünkü özellikle belirli bir yaştan sonra gençlerle birlikte çalışmanın ve müzik üzerine kafa yormanın biz yetişkin müzisyenler için çok gerekli olduğunu düşünüyorum. Bir müzisyen ne kadar deneyimli olursa olsun kendini geliştirmeye devam etmek istiyorsa genç müzisyenlerle biraz da olsa iletişim içerisinde olmalı. Taze bir ruhun ve beynin size neler kazandırabileceğini asla bilemezsiniz. Bir diğer amacım ise elbette deneyim ve birikimlerimi yeni nesillere aktararak onlara bu uzun soluklu yolda biraz olsun yardımcı olabilmek. Bazen başarılı bir ders gününün sonunda kendimi başarılı bir konserden sonraya kıyasla çok daha mutlu hissediyorum. Çünkü iyi geçen bir konser benim kişisel başarımla ve mutluluğumla. Ama verimli bir ders ile başka insanlara dokunmak ve başarıyı çoğaltarak paylaşmak mümkün.

En sevdiğim final sorusunu size de yöneltmek istiyorum. Silke Avenhaus piyano çalışmadığı, ders vermediği veya konseri olmadığı zamanlarda neler yapar? Boş zamanlarınızı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Hayatıma son yıllarda ciddi şekilde sporu soktum. Daha öncesinde hiç yapmıyordum. Spor elbette herkes için çok faydalı bir aktivite. Ama biz müzisyenler için belirli bir yaştan sonra özellikle gerekli olduğunu düşünüyorum. Çünkü müzik aynı zamanda fiziksel güç gerektiren bir uğraştır. Kitap okumayı ve konserlere gitmeyi de çok seviyorum. Bavyera'da yaşadığım için Alp Dağları'na hayranım. Tatillerde genellikle dağlara gitmeyi tercih ediyorum. Alpler'in havası muhteşemdir. Orada uzun yürüyüşler ve tırmanışlar yapmak bana kendimi çok iyi hissettiriyor. 🏔️

CANGÖZ
akademi

Müzik Eğitimleri Bale ve Dans Eğitimleri

Dersler ve ders kayıtları hakkında bilgi almak için bize ulaşın

BAĞDAT CADDESİ

0543 329 80 62

BAKIRKÖY

0541 481 93 03

BAĞDAT CADDESİ

Feneryolu, Bağdat Cd. No:109/A,
Kadıköy/İSTANBUL

BAKIRKÖY

Zuhuratbaba, Gençler Cd No:56/1,
Bakırköy/İSTANBUL

📱 f cangozakademi

🌐 cangozakademi.com